

संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र नेपाल
लिम्बूवान संघीय राज्य: गा.वि.स.स्तरको जनसांख्यिक संयोजन
(सन् २००९को राष्ट्रिय जनगणनाका आधारमा)

बालकृष्ण माबुहाङ

१. पृष्ठभूमि

नेपालको परम्परागत हिन्दू वर्णाश्रम संस्कृति प्रधान राजतन्त्रात्मक राज्य व्यावस्था पतोनमुख अवस्थामा पुगेकोछ । विगत २३८ वर्ष सम्मको आफ्नो कार्यकालमा बाइसी, चौविसी लगायत विभिन्न ससाना प्रादेशिक राज्यहरु केन्द्रीकरण गरेर प्रजातान्त्रिक राज्य व्यवस्थाको ग्यारेण्टी गर्न खोजेता पनि हिन्दू राजतन्त्रकै संरचनाको वरी-परि राज्य व्यवस्था रुमलिएको छ । राजकाज राम्ररी सम्हाल्ने अनुशासनको कमी भएका बाहुननेता, जनतालाई प्रजातन्त्र र सुशासन प्रत्याभूत गर्ने इच्छासक्ति नभएका दलहरुको लापर्वाही एकातिर र सम्बैधानिक हैसियतमा बस्न नचाहाने हिन्दू आर्य संस्कृतिका प्रतिनिधि राजतन्त्र वीच स्पष्ट विभाजन आयो । एक दसक अघि संवैधानिक हैसियत स्विकारेका राजा वीरेन्द्रको वंश नास

पछि सत्ताशीन हुन पुगेका राजा ज्ञानेन्द्र आफू दाजु जस्तो चूप लागेर टुलुटुलु हेरेर बस्न नमान्दा जनताले उनलाई पूर्णरूपमा अस्विकार गरे । किनकी संवैधानिक हैसियत स्विकार गरिसकेको संस्था नैतिकरूपले पनि सक्रिय बन्न सक्दैनथे, तथापि आफ्नो लगभग २ वर्षको सक्रिय शासनकालमा कुनै शासकीय सुधार ल्याउन नसक्दा अत्यन्त अलोकप्रिय बने । बहुदलीय राज्य सत्तामा पुग्न शान्तिपूर्ण माध्यम हुँदा हुँदै रक्तपातपूर्ण यूद्धको रणनीति अपनाएर सत्तामा पुग्ने सोच भएका माओवादीहरुले एक दसक शसस्त्र जनयूद्ध गरेर सत्तामा पनि पुगे । यस्तो राजनितिक असमञ्जस्य परिस्थिबाट मुलुकले पार पाउन दोस्रो शान्तिपूर्ण जनआन्दोलनको बाटो हुँदै निरङ्कुश राजतन्त्रलाई ठेगान लगाएर आठदलीय राजनीतिक अधिनायकत्वको ऐठानमा परेकोछ । अब सही राजनितिक निकास सहितको बैठानमा राज्य कसरी पुग्ने एउटा अन्यौलपूर्ण अवस्थामा मुलुक छ ।

तालिका १: सन् १९९५-९६ र सन् २००३-०४ बीचमा नेपालको घर परिवारको गरिबीको अवस्था जात/जातिको आधारमा ।						
	गरिबीको गन्ति			गरिबीको वितरण		
	१९९५-९६	२००३-०४	परिवर्तन %	१९९५-९६	२००३-०४	परिवर्तन %
	(A)			(B)		
उच्च जात (पहाड-तराइ दुवै)	34.1	18.4	-46	26.7	15.7	-41
यादव	28.7	21.3	-26	2.9	1.9	-33
दलित (पहाड-तराइ दुवै)	57.8	45.5	-21	10.6	10.9	3
नेवार	19.3	14	-28	2.5	3.4	35
पर्वते जनजाति	48.7	44	-10	19.7	27.8	41
थारु	53.4	35.4	-34	10.4	9.2	-12
मुसलमान	43.7	41.3	-6	5.7	8.7	53
अन्य	46.1	31.3	-32	21.4	22.3	4
कुल	41.8	30.8	-26	100	100	-

स्रोत: केन्द्रीय तथ्यांक विभाग, जात-जातिमा आधारित गरिबीको असमान अवस्था, विश्व बैंक र डिएफआईडीको संयुक्त पहलमा भएको अध्ययनमा आधारित ।

आर्थिक, सामाजिक, तथा राजनीतिक परिणामहरु जे हात लागेता पनि त्यो परिणाम हात लाग्नका पछिल्लोकारका कारकहरुको विश्लेषण शुक्ष्म रूपमा गर्न सकिएन भने, अपेक्षा गरिए भन्दा भिन्न परिणाम आउन सक्छ । नेपालको पछिल्लो अध्ययन अनुसार गरिबीको संख्या सन् १९९५-१९९६मा ४१.८ प्रतिशत भएकोमा त्यो घटेर सन् २००३-२००४ मा ३०.८ प्रतिशतमा झरेको । यसरी झरेको गरिबी कहाँ, कस्कोमा घट्योत? भनेर हेर्नेहो भने सरकारी तथ्यांक अनुसार पनि सबै भन्दा धेरै उच्च जातका परिवारमा ४६ प्रतिशतले गरिबी झरेको रहेछ भने तराइका मुसलमान परिवारमा केवल ६ प्रतिशतले र पर्वते जनजातिमा केवल १० प्रतिशतले मात्र । दलित समुदायमा समेत गरिबीको प्रतिशत २१ प्रतिशतले झरेको निकै सकारात्मक परिवर्तन भएतापनि चिचोडमा के देखिन्छ भने जाति, भाषा, धर्म, क्षेत्र, लिंगका

आधारमा विना भेदभाव राज्यले सबैलाई समानरूपमा विकास गर्ने प्रतिबद्धता गरे पनि विल्कुलै भिन्न परिणाम राज्यले पाउँदै आएको छ । अर्थात् राज्यको जाति, धर्म, भाषा, लिंग, क्षेत्रका आधारमा हुने गरेको विभेदपूर्ण संरचनाकै कारण परिणाम आदिवासी जनजाति, धार्मिक अल्पसंख्यक, महिला समुदाय गरिवीको बास बन्न पुगेको छन । समानता, समतामूलक समाजको निर्माण, समावेशी राज्यका क्रियाकलापहरु नारामा मात्र सिमित हुन पुगेको छ । आर्थिक असमानता परिणामहो, सामाजिक, साँस्कृतिक, भाषिक, धार्मिक, तथा जातीय आधारमा हुने विभेद पूर्ण व्यवहारको भन्ने मान्यतालाई हालका आँकडाहरुले पुष्टि गर्न थाल्यो । गरिवीको बास अब मुसलमानमा, जनजातिमा थुप्रिन पुगेको परिणाम आउन थाल्यो । यस्ता कैयौँ विसंगति चिर्नलाई राज्यको पुनरगठन जातीय बहुलताका आधारमा गर्नु पर्ने आवश्यकता खटकेको छ ।

२. विषय प्रवेश र अध्ययनको उद्देश्य

लिम्बू जाति नेपालका आदिवासी/ जनजातिहरु मध्येको एक हो । सम्बत १८३१मा द्विपक्षीय सन्धीबाट लिम्बू जातिलाई उनीहरुको आदिथलो लिम्बूवानमा स्वशासनको अधिकार कायम गरेका थिए । हिन्दू अधिराज्यले उक्त अधिकारलाई कालान्तरमा समाप्त गरेको हुनाले हिन्दू राजतन्त्रात्मक शासन व्यवस्थाको विपक्षमा आफूलाई उभ्याउने गरेका छन । उनीहरुका नाममा राजा पृथ्वी नारायण शाहले जारी गरेको लालमोहरको भावनाले उनीहरुमा नैतिक बल प्रदान गर्दछ, कि उनीहरुको भूमि माथिको स्वशासित सम्बन्ध निरन्तर उनीहरुले पाउनेछन । त्यो उनीहरुको विशिष्ट अधिकारको विना रोक टोक उपयोग गर्न माग गर्नु भनेकोनै आजको यूग र चाहाना सुहाउँदो लिम्बूवान जातीय स्वशासन सहितको संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र नेपालको नया राज्य प्रणालीको स्थापना गर्नु हो । निश्चयनै संघीय राज्य हाशील गर्न त्यसको लागि आवश्यक हुने लिम्बू जातिको जनसाँख्यिक अवस्था कस्तोछ, त्यसको बारेमा स्वयम् लिम्बू जातिका र अन्य गैर लिम्बू जातिका समुदायहरुलाई जानकारी हुनु आवश्यकछ । यो अध्ययनले लिम्बूवानमा लिम्बू जाति, र अन्य जातिको जनसाँख्यिक पक्षको विश्लेषण गरेर स्वयम् लिम्बू जातिहरु र नीति निर्णय गर्ने निकायहरुलाई सहयोग पुर्याउने प्रमुख उद्देश्य हो ।

भरखरै तराइ क्षेत्रमा मधेशी जनअधिकार फोरमको ऐतिहासिक आन्दोलन पश्चात संघीय राज्य प्रणाली र समान जनसँख्या, भौगोलिक अनुकूलता र विशिष्टताका आधारमा निर्वाचन क्षेत्रहरु निर्धारण गर्न अन्तरिम संविधानलाई संशोधन गर्न राज्य तयार भएको छ । अर्थात् संविधानसभा अगावै राज्य संघीय राज्य प्रणाली अन्तर्गत निर्वाचन क्षेत्रहरु तर्जुमा गर्न अविलम्ब लाग्नु पर्ने आवश्यकता देखिन्छ । तर संघीय राज्य प्रणालीको आधारहरु कुनै पनि जातिको ऐतिहासिक वासस्थल, उसको साभा भाषा, साभा संस्कृति र सघन जनसँख्याको जगमा उभिनु पर्दछ । जहाँसम्म उपलब्ध स्रोत र साधनको कुरोछ, नेपालमा कुनै पनि क्षेत्र साधन र स्रोत सम्पन्न र कुनै क्षेत्र पुरै विपन्नको अवस्था नभै स्रोत साधनको पहिचान गर्न नसक्नु, संरक्षण सम्बर्द्धन र उचित उपयोग गरेर लाभ हासिल गर्न नसक्नुको अवस्था हो । संघीय राज्य प्रणालीको जरुरत भनेकोनै परनिर्भर जनसँख्याको उत्पादनको साटो आत्म निर्भर जनसँख्याको विकास गर्नु हो । निश्चयनै जातिय स्वशासनको दावी गर्दा आफ्नो जातिको जनसँख्या, र अन्यसंगको उसको सामिप्यता र सम्बन्धका बारेमा विश्लेषण गर्नु अत्यन्त सान्दर्भिक मात्र नभै एक महत्वपूर्ण दायित्व भएको हुनाले यो टिपोटमा लिम्बूवान जातीय स्वशासित क्षेत्रमा लिम्बू जाति, उसको सामिप्यता अरुसंग र शासकीय जातिको उपस्थितिको विषयमा विश्लेषण गर्ने काम गरिएकोछ ।

३. अध्ययनको पद्धति

लिम्बूवानको ऐतिहासिक साँध सिमानाहरुका बारेमा छुट्टै अध्ययन र विश्लेषणको खाँचो छ । यहाँ लिम्बूवान क्षेत्रको हालका ६ जिल्लाहरु: ताप्लेजुङ, संखुवाशभा, धनकुटा, तेह्रथुम, पाँचथर र इलामका कुल २३५ गाविसहरुमा बसोबास गर्ने आवादीको मात्र विश्लेषण गरिएको छ । लिम्बूवानको ऐतिहासिक सिमाहरु हालको भ्यापा, मोरङ्ग, सुन्सरी जिल्लाहरु समेत परेता पनि यहाँ ति जिल्लाका गा.वि.सहरुको बारेमा विश्लेषण गरिएको छैन । ति तिन जिल्लाहरुलाई संयुक्त रूपमा मोरंगीया क्षेत्र भनेर भिन्नै संघीय

राज्य वा उपराज्यको परिकल्पना गरेर विश्लेषण गरिनेछ । सम्भवत मोरंगीया क्षेत्र र लिम्बूवान बीच आवश्यक सम्झौता गर्नु पर्ने पनि हुन सक्छ ।

जनसंख्याको कुरा गर्दा हाललाई राष्ट्रिय जनगणना सन् २००१लाईनै आधार मान्नु पर्ने हुन्छ । किनकी जनगणनाले जस्तो व्यापक तथ्यांक अरुले दिन सक्दैन । यद्यपि जनगणनाको तथ्यांक विश्वसनीय नभएको स्वयम् आदिवासी/ जनजाति समुदायको गुनासो हुने गरेकोछ । सन् २००१मा सम्पन्न राष्ट्रिय जनगणनाका आधारमा कुल १०० वटा जात/ जाति रहेकाछन । आदिवासी/ जनजाति समुदायहरु ५९ समुह राज्यले मान्यता दिएको भएता पनि राष्ट्रिय जनगणनामा ४३ जातिहरु मात्र समेटिए । ति मध्ये लिम्बू एक हो । लिम्बू सहित अन्य

एक दर्जन भन्दा अधिक जात-जातिहरुको ऐतिहासिक भूमि, साभा भाषा, साभा संस्कृति र जातिगत एकरूपताका आधारमा सघन बसोबास क्षेत्रहरुका आधारमा जातिय स्वशासन सहितको संघीय राज्य प्रणाली निर्माण गर्न सम्भव देखिन्छ, किनकी उनीहरुको जातिय, भाषिक, सांस्कृतिक सघनता र एकै क्षेत्रीय बसोबासको अवस्था विद्यमान छ । ति संघीय राज्यहरुमा अन्य धेरै जातिहरु स्वशासन भित्रको स्वशासनको अधिकार, आरक्षण तथा सकारात्मक विभेद जस्ता विभिन्न उपयुक्त संयन्त्रहरु निर्माण गरेर व्यवस्थित गर्न सकिन्छ । त्यसकारण जातिहरुको वेगला वेगलै जनसंख्याको विस्तृत अध्ययन भन्दा पनि जातीय स्वशासनको दावी गर्ने जातिको विशिष्टतामा अरु आदिवासी/जनजाति, दलित, मधेशी, तथा इस्लाम र पर्वते उच्च जातको जनसंख्याको संयोजन कस्तो छ? त्यो देखाउन सकियोस जस्का आधारमा संघीय राज्यको खाका कोर्न सकियोस । जातिय स्थासित राज्यहरु निर्माण गर्न राष्ट्रिय बहसका लागि ५ वटा जातीय, क्षेत्रीय, वा धार्मिक उपसमुहहरुको गठन जुन सामाजिक समस्या विश्लेषणको लागि पहिलेनै प्रयोग गर्दै आएकोलाईनै यहाँ लिइएको छ । यसरी विश्लेषण गर्दा निम्न पक्षहरुमा गाविस स्तरको जनसंख्यामा जातीय जनसंख्याको संयोजन हेर्न खोजिएको छ ।

१. लिम्बू जातिमात्र निरपेक्ष बाहुल्यता भएका गाविसहरु

तालिका १: लिम्बूवानमा लिम्बू जाति निरपेक्ष बहुमत भएको र अन्य जातिहरुको गा.वि.स. स्तरको जनसांख्यिक संयोजन प्रतिशतमा

गाविस	अरु		पर्वते		मधेशी/ मु(लमान
	लिम्बू	जनजाति	उच्चजात	दलित	
1 फाक्सीप	89.4	3.5	5.0	2.1	0.1
2 फाक्तेप	85.5	5.8	4.8	3.8	0.3
3 साँगु	83.7	14.0	0.4	1.9	0.0
4 याङ्गनाम	82.4	2.4	7.9	7.2	0.1
5 चिलिङ्गदेन	78.2	7.3	6.9	7.5	0.2
6 खेजेनिम	74.8	5.2	13.9	6.1	0.0
7 सावादिन	71.2	24.2	0.5	4.1	0.0
8 कालिखोला	71.0	13.4	9.8	5.8	0.0
9 फाकुम्बा	70.4	21.5	3.1	4.8	0.2
10 कुरुम्बा	69.8	26.8	0.6	2.8	0.0
11 मोनाबुधुक	66.3	11.0	17.3	5.3	0.1
12 बुढीमोरं	65.8	22.7	5.9	4.7	0.9
13 हाङ्गपाङ्ग	64.9	26.5	2.2	6.3	0.1
14 आङ्गसाङ	64.0	10.8	19.2	5.9	0.0
15 दांगपा	63.8	7.1	23.1	6.0	0.0
16 फुङ्गलिङ्ग	63.1	6.2	25.5	4.8	0.5
17 चोकमाबु	62.7	16.0	15.9	5.0	0.4
18 साब्ला	60.9	14.0	17.2	8.0	0.0
19 माङ्गजाबुङ	59.9	4.4	26.5	9.1	0.2
20 पौठाक	58.2	11.0	25.6	5.1	0.1
21 मामाङ्गखे	58.1	23.4	11.6	6.9	0.1
22 चांगे	56.6	17.0	19.2	7.3	0.1
23 राजारानी	56.4	32.5	5.3	5.6	0.2
24 फावाखोला	55.9	28.9	12.5	2.8	0.0
25 इम्बुङ्ग	55.7	24.6	13.6	6.2	0.0
26 ढुंगे साँगु	55.4	26.1	16.3	2.1	0.2
27 खाम्बालुङ्ग	55.4	9.3	27.2	8.1	0.1
28 सिजुङ्ग	53.9	13.5	22.8	9.8	0.0
29 सिनाम	53.8	2.2	39.9	4.2	0.0
30 साब्लाखु	53.5	31.8	11.3	3.3	0.1
31 नागी	53.3	9.0	30.4	7.3	0.0
32 फाक्वामारा	51.8	8.5	32.6	7.1	0.0
33 फलैचा	51.5	18.0	27.3	3.0	0.3
34 हाङ्गदेवा	51.0	39.1	7.4	2.4	0.0
35 नवमीडाँडा	50.8	18.1	24.7	6.3	0.1
36 निंगुरादिन	50.8	15.7	29.5	4.0	0.0
37 सिवा	50.5	38.7	7.0	3.6	0.2
38 रानी गाउँ	50.4	5.4	34.2	9.9	0.1
39 खोक्लीङ्ग	50.2	44.6	0.2	5.0	0.0
40 खाम्बालुङ्ग	49.9	36.0	13.4	0.7	0.1
41 लिवाङ्ग	49.9	3.3	38.4	8.2	0.2
42 फूलवारी	49.6	6.6	35.5	7.9	0.4
43 थपू	49.5	3.0	38.7	8.8	0.0

स्रोत: केन्द्रीय तथ्यांक विभागबाट प्राप्त तथ्यांकलाई आवश्यक प्रशोधन गरि निर्मित

तालिका २: लिम्बूवानमा लिम्बू (एकतिहाइसम्म) र अरु जनजातिको निरपेक्ष बहसंख्या र गैर जनजातिहरूको गा.वि.स. स्तरको जनसांख्यिक संयोजन प्रतिशतमा

२. लिम्बू जाति कम्तिमा एक तिहाइ भएका गा.वि.स.हरू जहाँ अरु जनजातिहरूसंग मिलेर निरपेक्ष बहुमत बन्छ,
३. लिम्बू जाति एकतिहाइ भन्दा कम जनसंख्या भएका गा.वि.स.हरू जहाँ अरुजनजातिसंग संयुक्त संयोजनले निरपेक्ष बहुमत भएका गाविसहरू,
४. लिम्बू जाति, अरु जनजाति, र दलितहरूसमेत गरेर निरपेक्ष बहुमत भएका गाविसहरू,
५. पर्वते शासक जातिको जनसंख्या निरपेक्ष बहुमत भएका गा.वि.स.हरू

गा.वि.स.	जनजाति अरु			गैर जनजाति		
	लिम्बू	जनजाति	कुल	पर्वते उच्चजात	दलित	मधेशी
१ इक्खावु	४३.०	५४.२	९७.२	१.४	०.६	०.८
२ खुवाफोक	४५.९	४७.३	९३.१	४.१	२.५	०.३
३ मुडेबास	४२.५	४९.४	९१.९	६.०	१.८	०.३
४ नुन्धाकी	३७.८	५२.२	९०.१	६.१	३.७	०.१
५ सभाखोला	४२.०	४६.५	८८.५	५.५	५.९	०.१
६ पापुङ्ग	३७.७	५०.७	८८.४	७.४	४.२	०.०
७ लुङ्गरुपा	४०.७	४७.४	८८.१	९.८	२.१	०.१
८ पेदाङ्ग	४९.५	३५.७	८५.१	३.१	११.७	०.०
९ मेमेङ्ग	४३.२	४०.८	८४.०	१३.८	२.०	०.१
१० पौवासारताप	३९.५	४३.८	८३.३	११.१	५.३	०.३
११ मावादिन	३८.४	४३.६	८२.०	१४.६	३.४	०.१
१२ इभाङ्ग	३२.५	४६.८	७९.२	१७.०	३.८	०.०
१३ आरुवोटे	४०.९	३७.९	७८.८	१४.१	७.१	०.०
१४ सराङ्गडाडा	४२.२	३६.४	७८.६	१६.४	४.६	०.५
१५ डाँडाबजार	३२.९	४५.०	७७.९	१३.२	८.२	०.७
१६ ओलाने	३३.९	४२.८	७६.७	१८.५	४.७	०.०
१७ महामी	३५.१	४०.६	७५.७	१७.७	६.२	०.४
१८ आङ्गवुङ्ग	३८.४	३७.०	७५.३	१६.३	८.३	०.१
१९ ओयाम	४७.२	२७.५	७४.६	२०.७	३.९	०.८
२० बसन्तुर	४७.१	२६.०	७३.१	२५.०	१.८	०.१
२१ प्याङ्ग	३४.३	३८.८	७३.१	२४.५	२.४	०.०
२२ पञ्चकन्या पोखरी	४६.५	२५.५	७२.१	२१.३	६.५	०.१
२३ आँगना	३३.८	३८.३	७२.१	२३.९	३.९	०.२
२४ सम्दु	४८.४	२२.७	७१.१	२३.८	५.२	०.०
२५ दुरदिम्बा	३६.०	३३.६	६९.६	२६.५	३.८	०.२
२६ लुङ्गवाफू	४५.३	२३.९	६९.२	२६.२	४.७	०.०
२७ आँखोप	४५.६	२३.१	६८.७	२१.७	९.६	०.०
२८ गजुरमुखी	३८.३	२७.४	६५.७	२८.१	६.१	०.१
२९ सुङ्गनाम	४२.०	२३.६	६५.६	३२.३	१.९	०.२
३० सोपाक	४२.४	२१.५	६३.९	२९.८	६.३	०.०
३१ एकताप	३३.९	२८.७	६२.६	३२.३	५.१	०.१
३२ ताङ्गखुवा	३८.३	२३.६	६२.०	३१.२	६.७	०.२
३३ यासोक	४१.६	१८.५	६०.१	३१.२	८.६	०.१
३४ भारपा	३५.४	२४.१	५९.५	३३.०	७.३	०.२
३५ सिम्ले	४४.१	१५.२	५९.३	३४.१	६.३	०.४
३६ चुहान्डाडा	३४.१	२३.६	५७.७	३४.०	८.३	०.०
३७ तेलीया	३८.५	१९.०	५७.६	३३.०	९.४	०.०
३८ फुरुम्बु	४७.२	१०.०	५७.२	२७.५	१४.८	०.५
३९ तम्फूला	४४.७	११.५	५६.२	३६.६	७.०	०.२
४० ओलाङ्गचुङ्गगोला	३४.४	२१.२	५५.६	३९.२	५.१	०.०
४१ सुदाप	४६.४	७.९	५४.३	३७.७	७.९	०.१
४२ जिरीखिम्ती	३७.३	१५.६	५२.९	४२.०	४.७	०.४
४३ धुसनी	३७.४	१४.९	५२.३	३९.१	८.६	०.०
४४ हमरजुङ्ग	४५.५	६.३	५१.७	३७.३	१०.७	०.३
४५ नाङ्गिन	३५.८	१५.०	५०.८	४२.८	६.४	०.२
४६ जलजले	४२.२	८.२	५०.५	४३.०	६.१	०.४
४७ पञ्चमी	४०.३	१०.१	५०.४	४३.७	५.७	०.२
४८ सन्थाक्रा	४२.४	७.३	४९.७	४४.५	५.८	०.०
४९ साँवा	४०.५	८.७	४९.२	४४.५	६.२	०.१
५० दोखु	३७.४	११.६	४९.०	३६.३	१४.७	०.०
५१ सुङ्गनाम	४०.४	८.२	४८.६	३९.२	१२.०	०.३
५२ मेहेले	४०.१	६.७	४६.८	४७.६	५.४	०.२
५३ ईसिवु	३६.९	९.६	४६.५	४६.६	६.६	०.३

स्रोत: केन्द्रीय तथ्यांक विभागबाट प्राप्त तथ्यांकलाई आवश्यक प्रशोधन गरि निर्मित तालिका

४. अध्ययन तथा विश्लेषण

४.१ लिम्बू जातिको निरपेक्ष बहुमत

हालका ६ जिल्लाका २३५ गा.वि.स.हरू मध्ये ३९ गा.वि.स.हरूमा लिम्बू जातिको जनसंख्या ५० प्रतिशत भन्दा अधिक जनसंख्या रहेकोछ भने अरु थप ४ गाविसमा करिब ५० प्रतिशतको हाराहारीमा जातिको जनसंख्या रहेकोछ । सबै भन्दा अत्यधिक फाक्सीप गाविसमा ८९.४ प्रतिशत र थर्पू गाविसमा ४९.५ प्रतिशत लिम्बू जातिको जनसाख्या रहेको छ। लिम्बू जातिको निरपेक्ष बहुमत रहेका यी गाविसहरू मध्ये पर्वते उच्च जातको सबै भन्दा धेरै जनसंख्या सिनाम (३९.९ %), थर्पू (३८.७ %), र लिवाङ्ग (३८.२ %) गा.वि.स.हरू प्रमुख

हुन । लिम्बू बाहेक अरु जनजातिहरु उल्लेखनीय संख्यामा रहेको गा.वि.सहरुमा हाङ्गदेवा (३९.१ %), सिवा (३८.७ %), र खाम्लालुङ्ग (३६.० %) पर्दछन ।

४.२ लिम्बू (एकतिहाइ देखि अननपचास प्रतिशतसम्म) र अरु जनजातिसंग संयुक्त बहुमत

लिम्बू जातिको जनसंख्या बढीमा ४९ प्रतिशत र कम्तिमा ३३ प्रतिशत सम्म ५३ गाविसहरुमा रहेकोछ । उपरोक्त गा.वि.स.हरुमा अरु जनजातिको जनसंख्या जोडेर हेर्नेहो भने ४७ गा.वि.स.मा निरपेक्ष बहुमत हुन आउँदछ । त्यसमा दलितको प्रतिशत जोडेर हेर्नेहो भने सामान्य बहुमत देखि अत्यधिक बहुमत सम्म हुन आउँदछ । इक्खाबूमा सबै भन्दा बढी ९७.२ प्रतिशत र सामान्य बहुमत पञ्चमी गाविसमा ५०.५ प्रतिशत रहेको छ ।

यसरी हेर्दा लिम्बू जातिको एकतिहाइ देखि ४९ प्रतिशत रहेको अरु जनजातिहरुको जनसंख्या कुल जोडेर निरपेक्ष बहुमत पुग्ने गाविसहरुमा इक्खाबु (५४.२ %), नुन्डाकी (५२.२ %), रहेकोछ भने पापुङ्गमा (५०.७ %) रहेकोछ ।

लिम्बू जातिको कम्तिमा एक तिहाई जनसंख्या रहेकोमा पर्वते.जाति जो विगत २३८ बर्ष देखि शासक जातिका रुपमा परिचितछ, उसको सबै भन्दा अधिक जनसंख्या रहेको गाविसहरुमा मेहेले (४७.६%), इसिवु (४६.६ %), र साँवा/सन्थाक्रा (४४.५%) रहेकोछ ।

सिमान्तकृत जातिहरु वीचमा एकता गरेर निरपेक्ष बहुमत सृजना गर्न दलितहरूसंग जनजाति समुदायले एकाकार हुनु आवश्यकछ, त्यसका लागि बहुमत नपुग्ने गाविसहरु सन्थाक्रा, साँवा,

क्र.सं.	गा.वि.स.	आदिवासी/जनजाति			गैर जनजाति		
		अरु जनजाति	लिम्बू	कुल	पर्वते उच्चजात	दलित	मधेशी/इस्लाम
1	किमार्थाका	99.7	0.0	99.7	0.3	0.0	0.0
2	चेपुवा	99.5	0.0	99.5	0.0	0.4	0.1
3	ताम्कु	99.1	0.0	99.1	0.3	0.6	0.0
4	लिखिम	83.7	15.1	98.8	1.2	0.0	0.0
5	सुरुम्खीम	90.6	7.5	98.0	1.9	0.0	0.1
6	पावाखोला	97.9	0.0	97.9	0.0	2.1	0.0
7	सिसुवाखोला	97.2	0.2	97.4	2.1	0.4	0.0
8	हाटया	97.2	0.0	97.2	0.1	2.6	0.1
9	मावु	79.4	16.0	95.4	2.3	2.3	0.1
10	बाला	95.2	0.0	95.3	1.2	3.6	0.0
11	याफू	94.8	0.2	95.0	1.0	4.0	0.0
12	प्राङ्गबुङ्ग	71.2	23.8	95.0	2.6	1.9	0.4
13	लिङ्गतेप	94.5	0.0	94.5	5.1	0.0	0.0
14	आहाले	92.7	0.7	93.4	3.5	3.0	0.1
15	बाभो	67.0	26.0	93.0	3.0	4.0	0.0
16	दिदिङ्ग	92.6	0.2	92.8	1.7	5.5	0.0
17	सिदिङ्ग	59.9	31.5	91.4	5.4	3.1	0.1
18	भेडेटार	70.6	19.7	90.2	8.3	0.8	0.7
19	माइमभुवा	89.7	0.1	89.8	8.7	1.4	0.1
20	महाभारत	87.4	2.1	89.5	5.4	4.8	0.3
21	खोकु	88.7	0.1	88.8	6.7	4.5	0.0
22	मत्स्यपोखरी	86.1	0.4	86.5	7.6	5.8	0.0
23	रानीटार	73.4	13.0	86.3	9.0	4.6	0.1
24	नुम	85.9	0.4	86.3	8.2	5.4	0.0
25	छिन्ताङ्ग	85.1	0.1	85.2	8.7	6.0	0.1
26	मकालु	84.8	0.0	84.8	13.5	1.5	0.1
27	जिरमले	76.5	5.7	82.2	9.6	8.1	0.1
28	माङ्गतेवा	81.3	0.1	81.3	10.0	8.7	0.1
29	रवी	77.0	4.3	81.3	12.3	4.2	2.2
30	पाथीभरा	80.9	0.1	81.0	11.0	8.0	0.0
31	बारवीसे	61.1	19.6	80.7	14.7	4.3	0.0
32	जमुना	58.1	22.0	80.1	16.9	2.2	0.9
33	बुधबारे	77.9	1.3	79.3	8.8	11.8	0.2
34	माइपोखरी	69.4	9.8	79.2	19.1	1.6	0.2
35	काल्वुङ्ग	73.2	4.4	77.7	15.6	5.8	0.8
36	साकफारा	73.3	4.1	77.4	14.4	8.2	0.0
37	सिद्धपोखरी	55.0	21.7	76.7	20.6	2.5	0.2
38	आँखीसल्ला	76.0	0.1	76.2	17.4	6.3	0.1
39	सादेवा	56.1	18.9	74.9	17.6	7.4	0.0
40	लिम्बा	55.1	19.0	74.1	16.4	9.2	0.4
41	च्याङ्गथापु	51.5	22.4	73.9	22.5	3.4	0.1
42	लेलेप	54.4	19.4	73.8	18.6	6.1	1.3
43	इराउटार	69.6	4.0	73.6	21.8	4.5	0.1
44	हाङ्गम	44.4	27.2	71.7	24.2	4.0	0.2
45	समाल्वुङ्ग	58.1	13.1	71.3	23.2	4.8	0.7
46	पुवामभुवा	70.4	0.4	70.8	27.3	1.8	0.1
47	लुम्दे	54.4	16.4	70.8	21.5	7.6	0.1
48	चुन्वाङ्ग	70.5	0.2	70.7	24.5	4.7	0.1
49	चमेता	68.8	1.1	69.8	26.0	4.2	0.0
50	दानाबारी	47.5	21.7	69.2	24.0	6.6	0.3
51	पाँचकन्या	67.1	1.5	68.6	26.6	3.3	1.4
52	फूयाताप	50.8	16.7	67.4	23.8	8.7	0.1
53	पशुपतिनगर	63.3	4.0	67.3	26.1	3.0	3.5

क्रमश...

दोखु, सुङ्गनाम, मेहेले, र
इसिबुमा दलितको
जनसंख्याको आवश्यकता
पर्दछ ।

४.३ लिम्बू (एकतिहाई भन्दा कम जनसंख्या) जाति र अरु जनजातिसंग संयुक्त बहुमत

लिम्बूवान स्वशासित राज्य
भित्र पनि स्वशासन वा
आरक्षणको जरुरी पर्नेछ ।
इतिहासको लिम्बूवानको साँध
सिमाना वर्तमानमा समय र
ठाउँ अनुसार धेरै परिवर्तन
भएको हुनु पर्दछ ।
बासिन्दाहरु लिम्बूहरु मात्र
नभएर कतिपय स्थानहरुमा
अन्य जातिहरुको पनि
त्यतिकै सघन उपस्थिति
लिम्बूवान भित्र छ । यद्यपि
कतिपय क्षेत्रहरु लिम्बूवान
भन्दा भिन्न पहिचान र
मान्यताहरुमा हिजो पनि
अशितत्वमा थिए । जस्तो
उत्तरमा गोवाङ्गि प्रथा
प्रचलनमा थियो भने याक्खा
जातिको आ आफ्नै किपट र
स्वशासित भूमि थियो ।
लाप्चा, याम्फू, अठपहरे, आदि
विभिन्न जातिको पनि आ
आफ्नै स्वामित्वको
क्षेत्रधिकारहरु लालमोहर,
सनद, इस्तीहार आदि जारी
गरेर या अन्य विभिन्न
उपायहरुले व्यवस्थित
गरिएको थियो । यो
पृष्ठभूमिमा लिम्बू वाहेक अरु
जनजातिको उपस्थिति निरपेक्ष
बहुमतको अवस्था कतिपय
गाविसहरुमा देख्न सकिन्छ ।
जस्तो हिमाली भेगका
गा.वि.स.हरु किमाथाँका (९९.७ %),
चेपुवा (९९.५ %) र
ताम्कु (९९.९ %) ।

गा.वि.स.	आदिवासी/जनजाति			गैर जनजाति			मधेशी/ इस्लाम
	जनजाति	लिम्बू	कुल	पर्वते उच्चजात	दलित		
54	चुलाचुली	38.1	28.8	66.9	26.8	6.3	0.0
55	आइदिम	48.4	17.9	66.3	27.9	5.6	0.2
56	लिम्बूदिन	44.2	22.0	66.1	23.7	10.1	0.1
57	गोर्खे	55.4	10.7	66.0	30.9	2.2	0.9
58	हातिखर्क	35.9	29.1	65.0	28.8	5.9	0.3
59	सिद्धिथुम्का	58.0	6.9	64.9	29.3	5.8	0.1
60	जितपुर	38.9	25.5	64.4	30.7	4.7	0.2
61	लक्ष्मीपुर	53.4	10.9	64.3	30.5	5.1	0.1
62	साङ्गरुम्बा	36.2	27.9	64.0	32.1	3.8	0.1
63	स्याबुन	54.1	9.7	63.8	24.7	11.2	0.4
64	श्रीअन्तु	58.8	4.2	63.0	33.5	3.1	0.2
65	जोगमाई	62.4	0.5	62.9	34.5	2.5	0.2
66	धनकुटा	59.2	3.3	62.5	29.3	6.4	1.5
67	फिकलबजार	59.2	2.9	62.1	32.1	3.9	1.5
68	कुरुले	46.0	15.8	61.8	32.0	6.2	0.0
69	आम्बेगुदिन	36.1	24.0	60.2	32.9	6.8	0.1
70	फिदिम	38.1	21.6	59.8	33.2	5.4	1.5
71	तामाफोक	57.8	1.5	59.2	35.7	4.5	0.4
72	अर्खाउले	57.3	2.0	59.2	31.4	8.9	0.4
73	चिसापानी	48.3	10.7	59.0	31.2	9.6	0.2
74	गोदुक	57.0	1.6	58.6	31.0	10.0	0.4
75	सितलपाति	58.0	0.5	58.5	31.4	10.1	0.0
76	नाल्बु	34.6	23.1	57.7	33.8	8.4	0.1
77	नामखोल्याङ्ग	28.5	28.9	57.3	30.7	11.2	0.7
78	भीरगाउँ	55.5	1.1	56.6	38.5	4.8	0.1
79	परेवादिन	24.8	31.5	56.3	39.8	3.3	0.6
80	थोकलुङ्ग	25.9	30.2	56.1	34.8	8.9	0.1
81	बोधे	44.9	11.0	55.8	36.1	8.1	0.0
82	धुपु	52.4	3.2	55.6	35.5	8.8	0.1
83	नामसालिङ्ग	45.1	10.3	55.4	34.0	10.3	0.2
84	वाना	54.0	1.3	55.2	33.2	11.5	0.1
85	वानेश्वर	54.6	0.3	54.9	39.8	5.2	0.1
86	पाखीवास	53.3	1.3	54.6	39.8	4.2	1.4
87	खाँदवारी	53.8	0.3	54.1	33.6	11.8	0.5
88	सुम्बेक	52.1	1.8	53.8	36.7	8.3	1.2
89	छातेदुङ्गा	27.0	26.6	53.6	32.5	13.7	0.2
90	साखँजुङ्ग	47.9	5.5	53.4	38.4	7.8	0.4
91	फाकफोक	39.1	13.3	52.4	45.0	2.6	0.0
92	आम्चोक	31.0	21.3	52.3	42.4	5.4	0.0
93	सोल्मा	22.1	30.1	52.2	39.1	8.6	0.1
94	मंगलबारे	44.0	7.8	51.8	42.0	5.0	1.1
95	एकतेन	22.6	29.2	51.8	41.2	7.0	0.0
96	सोयाङ्ग	30.7	20.8	51.6	42.5	5.9	0.1
97	चैनपुर	48.6	3.0	51.5	35.0	13.2	0.3
98	मौवा	26.7	24.3	51.1	42.5	6.4	0.1
99	जलजले	44.2	6.4	50.6	37.5	11.8	0.2
100	बसन्तपुर	28.4	22.2	50.5	41.4	6.6	1.3
101	कन्याम	49.7	0.7	50.4	44.4	4.9	0.2
102	सान्ने	49.7	0.5	50.2	42.0	7.7	0.1
103	सुलुबुङ्ग	35.9	14.2	50.0	46.7	2.9	0.4
104	डुम्रीसे	24.8	25.3	50.0	40.3	9.5	0.3

स्रोत: केन्द्रीय तथ्यांक विभागबाट प्राप्त तथ्यांकलाई आवश्यक प्रशोधन गरि निर्मित तालिका

संखुवा सभाको उत्तर पश्चिम क्षेत्रका याम्फू जाति हालका अवस्थामा धेरैले आफू राइ उल्लेख गरेता पनि उनीहरु याम्फू जाति भएको भावना राख्दछन र आफ्नै स्वाशासित राज्यको सम्यन्त्र विकास गर्ने चाहाना राख्दछन । त्यसरीनै लोहरुङ्ग जातिले आफू न राइ न लिम्बू भिन्न जाति भएको विश्वास गर्दछ । नेपालको सन्दर्भमा एक जात, एक भाषा, धर्म र संस्कृतिको लामो समय सम्म भएको एकाधिकारवादको विरुद्धमा एक प्रकारको सांस्कृतिक चेतनाको साथ साथै स्वपहिचान र स्वशासित भावनाको विकास भएको पाउन सकिन्छ । त्यसकारण ऐतिहासिक, सांस्कृतिक, तथा जनसांख्यिक वाहुल्यता लिम्बू जातिको भएका कारण संघीय राज्य लिम्बूवान भएता पनि उक्त स्वशासित संघीय राज्य भित्र स्वशासन भित्र पनि स्वशासनको ग्यारेण्टी राज्यको पुनरसंरचना वा नया नेपालको परिकल्पनाले बोक्नु पर्ने आवश्यकता आज अत्यन्त खटकीएको छ । निश्चय पनि स्वराज्यको चाहाना गर्नु, प्राप्ति पश्चात त्यसले सुशासन प्रत्याभूत गर्नु जस्ता अहम विषयमा थिछलफ गर्नु आवश्यक हुन्छ । स्वशासन ग्यारेण्टी गर्ने राज्यको

तालिका ४: लिम्बूवानमा लिम्बू, अरु जनजाति र दलित गरेर हुने निरपेक्ष बहुसंख्या गा.वि.स. स्तरको जनसांख्यिक संयोजन प्रतिशतमा

गा.वि.स.हरु	आदिवासी/जनजाति				पर्वते उच्चजात	मधेश/इस्लाम	
	जनजाति	लिम्बू	दलित	कूल			
1	घोर्लिखर्क	46.6	1.5	16.1	64.2	35.6	0.2
2	शान्तिपुर	44.9	4.3	11.4	60.7	39.2	0.1
3	इवा	28.9	19.4	11.2	59.5	40.3	0.3
4	फलाटे	46	0	11.3	57.3	42.7	0
5	ह्वाक्	20.5	20.8	15.8	57	42.9	0
6	मोराहङ्ग	13.1	30.8	12.6	56.6	43.1	0.4
7	सिकैंचा	15.9	27.1	13.4	56.4	43.6	0
8	खेवाङ्ग	18.3	26.1	11.1	55.4	44.5	0
9	म्यङ्गलुङ्ग	28.2	15.6	11.3	55	43.9	1.1
10	सक्रान्तिबजार	15.6	26.3	13	54.9	44.9	0.2
11	मादी मूलखर्क	44.9	0.8	9.1	54.8	45	0.1
12	अमरपुर	25.2	22.1	7.2	54.5	45.1	0.3
13	खराङ्ग	42.2	0.3	11.1	53.6	46.3	0.1
14	मुगा	45.9	0.1	6.7	52.8	46.9	0.3
15	शान्तिडांडा	42.5	4.9	5.2	52.6	47.1	0.3
16	सिद्धकाली	37.8	7.6	6.6	51.9	48	0
17	बेल्हारा	39.9	0.6	11.3	51.8	47.7	0.5
18	आँखीभूई	41.2	0.3	9.9	51.4	48.5	0.1
19	तापेथोक	34.2	10.5	6.4	51.2	45.3	3.7
20	नयाबजार	44.1	1.9	4.9	50.8	48.7	0.5
21	इलाम	37	5.8	6.6	49.3	48.5	2.2
22	मारेकटहरे	39.7	3.3	5.2	48.2	51.7	0.1

स्रोत: केन्द्रीय तथ्यांक विभागबाट प्राप्त तथ्यांकलाई आवश्यक प्रशोधन गरि निर्मित

४.४ लिम्बू जाति, अरु जनजाति, र दलित वीचको संयुक्त एकता

नेपालमा सामाजिक वहिस्करण आर्थिक आय, भौतिक विकास, अवसरहरुको विकास, सेवाहरुको उपलब्धतामा कमसलहरु वहिस्करणमा र सबलहरु उपयुक्त स्थानहरुमा पुगेकाले सृजित होइन । मानिसले कुनै काम गर्न हुने र नहुने भन्ने जन्मजात जातिय विभेदबाट उत्पन्न समस्याहरु हुन । आज राज्यको हरेक अंगमा ८० प्रतिशत भन्दा अधिक पर्वते बाहुन जातका मानिस हुनु भनेको उसको बुद्धि र क्षमताले होइन उसलाई जातियरूपमा लेखापढी गर्नुपर्ने जातका रुपमा समाज र राज्यले कथित उच्च स्थान सृजना गरिदिएको कारण उसको स्थान सृजना भएको हो । त्यसकारण सामाजिक वहिस्करण यूरोप वा अन्य विकसित मुलुकमा हुनु र नेपालमा विकराल समस्याका रुपमा हुनु उही नियम लागु हुन्छ । अधिकांस आदिवासी/ जनजाति समुदायको स्थान मासिने र नमासिने मतवालीका रुपमा राज्यले पहिचान खडा दिएको थियो । भने हिन्दू वणाश्रम संरचनाकै सुद्र भनेर परिचित सामाजिक समुदायहरुलाई पानी नचल्ने, छुवाछुतको भेदभावपूर्ण सामाजिक संरचनामा लगाइ दियो । लिम्बूवानमा जनसांख्यिक बहुमत सृजना गर्न लिम्बू जातिको जनसंख्या, अरु आदिवासी/ जनजातिको जनसंख्या, र दलितको जनसंख्या जोडेर बहुमतको अवस्थामा जनसांख्यिक संयोजन हेर्नु पर्ने हुन्छ । यसरी हेर्दा करिब २२ वटा गा.वि.स.मा बहुमतको अवस्था सृजना हुन सक्छ । ठ्याक्कै पचास प्रतिशतको हाराहारीमा इलाम र मारेक कटहरेमा बहुमतको लक्ष्मणरेखा दलितको जनसंख्या जोडेर मात्र पुग्दछ । घोर्लिखर्क, शान्तिपु, इवा, फलाटे आदि गा.वि.स.हरुमा दलितको जनसंख्या नजोडी सामाजिक वहिस्करणमा परेका समुदायहरु बहुमत पुग्दैनन ।

४.५ पर्वते उच्च जातिय शासक जातिको जनसंख्या निरपेक्ष बहुमत भएका गा.वि.स.हरू

राजा पृथ्वी नारायण शाहले “मैले दुखले आज्याको देश, चार वर्ण छत्तिस जातको फूलबारी हो, यदि सवैलाई चेतना भया” भन्ने उक्ती भित्र राजा पृथ्वी नारायण शाहले कमाएको, बनाएको देशको अर्थ भेटिन्छ । उनको उपस्थिति पूर्व अथवा पल्लो किरातको लिम्बूवानमा सबै भन्दा पछाडिमात्र भयो । लिम्बूवान एकत काठमाण्डौ बाट टाढा र रणनीतिक हिसाबले सम्बेदनशील क्षेत्र भएका कारण काठमाण्डौले एकिकृत नेपालमा ल्याउन तत्कालै आवश्यक नठानेको विचार व्यक्तगर्नेहरु पनि छन । तर लिम्बू जातिले राजा पृथ्वी नारायण शाहका सेनाहरुसंग पटक पटक लड्दा पनि पूर्णरूपमा चडाइ गर्न नसके पछि अन्तीममा दुवै पक्ष बीच सम्पन्न सम्झौताका आधारमा लिम्बूवान धेरै समय सम्म स्वशासित हैसियतमानै रहेको सर्वविदितै छ ।

राजाको बंशानुगत जाति भित्रका ठकुरी, क्षेत्री, बाहुन र सन्यासी जातिको उपस्थिति नेपालको अन्य भागमा भन्दा लिम्बूवानमा कमै भएको अनुमान लगाउन सकिन्छ । तर राजा पृथ्वी नारायण शाहले

भनेभै उनले बढो दुखले आज्याको मुलुकमा उनका सन्ततिहरुको उपस्थिति अझ अत्यन्त सघनरूपमा हुनु पर्ने हो, तर लिम्बू जातिको भाषा, संस्कृति र सामाजिक रहन सहनको प्रतिरोधात्मक गुणले शासक जातिको सघनता तुलनात्मक रूपमा कमै पाउन सकिन्छ । सायद त्यसै कारणले पनि हुन सक्छ लिम्बूवान क्षेत्रको कुल २३५ गाविसहरु मध्ये केवल १३ गाविसमा निरपेक्ष बहुमतको अवस्था शासक जातिको जनसंख्या छ । तर समग्रमा शासक जातिको संरचनामा पर्ने जातिहरु बाहुन,

तालिका ५: पर्वते जातको निरपेक्ष बहुसंख्या गा.वि.स. स्तरको जनसांख्यिक संयोजन प्रतिशतमा

गा.वि.स.	पर्वते उच्च जात	आदिवासी / जनजाति	लिम्बू	दलित	मधेशी / मुसलमान
1 चाक्सिबोटे	65.3	15.4	13.3	5.9	0.1
2 चानुवा	61.3	21.5	0.1	16.9	0.2
3 पिप्ले	58.6	13.0	1.9	26.5	0.0
4 लेगुवा	58.6	24.6	0.4	16.4	0.0
5 फूलेक	57.5	38.9	0.8	2.3	0.5
6 स्याङ्गरुम्बा	56.9	7.3	25.6	10.1	0.1
7 डाँडागाउँ	56.9	39.9	0.0	3.0	0.1
8 ओखे	56.8	6.8	24.5	11.8	0.1
9 मूर्तिदुङ्गा	56.2	21.9	12.5	9.4	0.1
10 ओयाकजुङ्गा	54.3	6.1	30.1	9.2	0.2
11 बरबोटे	53.3	24.1	14.5	7.5	0.7
12 मादि राम्बेनी	51.9	34.7	0.2	12.8	0.4
13 माम्सीङ्गा	51.6	40.1	0.3	7.7	0.2

स्रोत: केन्द्रीय तथ्यांक विभागबाट प्राप्त तथ्यांकलाई आवश्यक प्रशोधन गरि निर्मित तालिका

क्षेत्री, ठकुरी र सन्यासीको उपस्थिति केवल १३ गाविसमा मात्र बाहुल्यतामा रहेको विश्वास गर्न सकिन्छ ।? निश्चयनै धेरै मानिसहरुले विश्वास गर्न सकिन्न, किनकी बसोबास उनीहरुको नभए पनि राज्यमा उनीहरुको उपस्थिति ८० प्रतिशत भन्दा अधिक रहेकोले उनीहरुको उपस्थिति सर्वत्र रहेको हामीलाई भान परेकोछ । कि उनीहरु विना हाम्रो प्रशासन, सुरक्षा, बजार, अस्पताल, शिक्षालय, के भनौं सबै सबै क्षेत्रमा उनीहरुको पकड रहेकोछ र उपस्थिति रहेकोछ ।

चाक्सिबोटे गाविसमा शासक जातिको उपस्थिति ६५ प्रतिशत गरहेकोछ भने चानुवामा ६१ प्रतिशत, पिप्लेमा ५८.६ प्रतिशत भने लेगुवामा ५८.६ प्रतिशत छ ।

५. निश्कर्ष र सुझावहरु